

afgørelse som forudsætning for at kunne afsige dom.

Domstolen kan, hvis spørgsmålene eventuelt er formuleret forkert eller overskrider rammerne for dens beføjelser i henhold til artikel 177, af alle de elementer, der er anført af den nationale ret, og især af de i anmodningen anførte grunde, udlede de fællesskabsretlige elementer, der under hensyn til sagsgenstanden kræver en fortolkning eller i givet fald en gyldighedsbedømmelse.

2. Det følger af EØF-traktatens artikel 38, stk. 2, at dens bestemmelser om den fælles landbrugspolitik i tilfælde af modstrid finder anvendelse forud for de øvrige bestemmelser vedrørende fællesmarkedets oprettelse. De særlige regler om oprettelse af en fælles markedsordning har i den pågældende sektor forrang i forhold til den ordning, som er indført ved artikel 37 til fordel for statslige handelsmonopoler.
3. Når Fællesskabet i forhold til EØF-traktatens artikel 40 har oprettet en fælles markedsordning inden for en bestemt sektor, er medlemsstaterne forpligtet til ikke at gøre undtagelser fra denne ordning eller i øvrigt tilsidesætte den.

4. De fælles markedsordninger hviler på princippet om et åbent marked, som enhver producent frit har adgang til, og hvis funktion udelukkende reguleres ved foranstaltninger i henhold til ordningen selv.

Alle nationale bestemmelser eller former for praksis, som kan ændre import- eller eksportstrømmene eller påvirke prisdannelsen på markedet — idet producenterne forbydes frit at købe og sælge i den stat, hvori de er etableret, eller i en hvilken som helst anden medlemsstat på de i fællesskabslovgivningen fastsatte betingelser, samt at drage direkte fordel af interventionsforanstaltninger og enhver anden foranstaltning til regulering af markedet, som er hjemlet i den fælles ordning — er uforenelige med denne markedsordning.

5. Bestemmelserne i EØF-traktatens artikler 30 og 34 i forordning nr. 2759/75 har direkte virkning og tillægger private rettigheder, som medlemsstaternes retter skal beskytte. Ifølge tiltrædelsesakten, navnlig artiklerne 2, 42 og 60, stk. 1, gælder de ovenfor beskrevne retsvirkninger for de nye medlemsstater fra den 1. februar 1973.

I sag 83/78

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af Magistrate's Court i grevskabet Armagh (Nordirland) er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

PIGS MARKETING BOARD (Nordirland) (Nordirlands afsætningskontor for svinekød)

og

RAYMOND REDMOND, svineproducent,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen dels af en række bestemmelser i EØF-traktaten, dels af forordninger om den fælles markedsordning for svinekød med henblik på de i Nordirland gældende nationale bestemmelser om transport og afætning af svin,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformanden Mackenzie Stuart, dommerne A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: G. Reischl

justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

I Nordirland reguleres svineafsætningen af Pigs Marketing Scheme (Nordirland) 1933 (afsætningsordning for svinekød i Nordirland af 1933), der administreres af Pigs Marketing Board (Nordirland) (Nordirlands afsætningskontor for svinekød) med hjemmel i Agricultural Marketing Act (Nordirland) 1964 (lov af 1964 om afsætning af landbrugspro-

dukter i Nordirland). Ved denne ordning pålægges det navnlig producenterne ikke at sælge svin på over 77 kg levende vægt (eller med en slagtevægt på over 56,5 kg), de såkaldte »baconsvin«, til andre end Pigs Marketing Board eller gennem dets repræsentant. Bestemmelsen er gennemført ved Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972 (bekendtgørelse af 1972 om transport af svin i Nordirland), der forbyder enhver transport af baconsvin med andet bestemmelsessted end et af afsætningskontorets opkøbssteder; producenten har pligt til at være i besiddelse af en transporttilladelse. Overtrædelse heraf straffes med fængsel indtil tre måneder og/eller en bøde på 200 pund; svinene kan konfiskeres.

Den 12. januar 1977 standsede en politibetjent i Maytone, i nærheden af Market-hill, i grevskabet Armagh (Nordirland) en lastmotorvogn beregnet til transport af dyr, som indeholdt 75 »baconsvin« (svin med en vægt på over 77 kg).

Køretøjets fører var ikke i stand til at fremlægge en transporttilladelse udfærdiget af Pigs Marketing Board i henhold til artikel 4 i Movement of Pigs Regulations (N.I.) 1972.

Efter at lastmotorvognen og dens indhold var blevet beslaglagt, blev der den 28. januar 1977 rejst sag ved Magistrate's Court i grevskabet Armagh. Under denne sag indgav Pigs Marketing Board den 7. juli 1977 anmeldelse, efterfulgt af et krav om konfiskation, mod svinenes ejer, Raymond Redmond.

For Magistrate's Court gjorde Redmond gældende, at de bestemmelser i national ret, efter hvilke han stod tiltalt, strider mod flere bestemmelser i EØF-traktaten og i gennemførelsesforordninger hertil vedrørende produktion og handel med landbrugsprodukter, især inden for sektoren for svinekød.

Ved dom af 19. september 1977 fandt Magistrate's Court i grevskabet Armagh, i betragtning af de indsigelser, der var gjort gældende af Redmond, at måtte anmode Domstolen om at afgøre, om domfældelsen af Redmond i medfør af den i Nordirland gældende lovgivning ville stride mod fællesskabsretten. Følgelig besluttede retten at udsætte sagen og i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at forelægge dette præjudicielle spørgsmål for Domstolen.

I selve dommen anfører den nationale ret, at der under hensyn til de påberåbte fællesskabsretlige bestemmelser rejser sig følgende spørgsmål:

Er Pigs Marketing Board (Nordirland) en »virksomhed«? Er det en »national markedsordning«? Er det et »statsligt handelsmonopol«? Er det alle tre ting, eller en kombination af to af disse?

1. Såfremt afsætningskontoret er en »virksomhed«, er det da en virksomhed efter betydningen i og formålet med artiklerne 85 og 86? Hvis det forholder sig således, er afsætningskontorets funktion, under hensyn til bestemmelserne i den herfor gældende ordning, en klar overtrædelse af disse artikler — navnlig artikel 85, stk. 1, litra a), b) og c).
2. Såfremt afsætningskontoret er en »national markedsordning«, falder det da ind under artikel 2 i forordning nr. 26 med den virkning, at det omfattes af de heri foreskrevne undtagelser? Efter rettens opfattelse gælder denne særlige forordning kun for nationale markedsordninger, der er oprettet ved aftale, og som ikke er bindende. Afsætningskontoret administrerer ordningen ved tvang og restriktioner, f.eks. følgende: »En producent, der hverken er registreret som sådan, eller er en person, som er undtaget fra registrering, kan ikke sælge grise«. Selv om afsætningskontoret imidlertid falder ind under meningen og formålet med artikel 2 i forordning nr. 26, er der ikke, hverken af andre eller ved rettens egne undersøgelser, blevet fremført nogen som helst beslutning fra fællesmarkedskommissionen om, at afsætningskontoret er undtaget fra anvendelsesområdet for Rom-traktatens artikel 85.
3. Såfremt afsætningskontoret er »et statsligt handelsmonopol«, falder det da ind under Rom-traktatens artikel 37, stk. 1, således at det beskyttes af ultrædelsesaktens artikel 44, der fastsætter en overgangsperiode med udløb pr. 31. december 1977?
4. Såfremt afsætningskontoret er et »statsligt handelsmonopol« efter Rom-traktatens artikel 37, og fristen for tilpasning først udløber den 31. december 1977, indebærer dette da, at artiklerne 85 og 86 først fra dette tidspunkt har direkte virkning for kontoret? Eller kan det gøres

gældende, at »virksomheder« efter artiklerne 85 og 86 kan fortolkes således, at de indbefatter statsmonopoler? Afsætningskontorets repræsentant anførte, at udtrykket »virksomheder« ikke er defineret, men bruges i en betydning, der intet har at gøre med »statsmonopoler«.

5. Falder afsætningskontorets virksomhed ind under stykke 3 i artikel 85, således at kontoret ikke omfattes af stykke 1? Dette punkt har ikke været drøftet. Såfremt kontoret er undtaget fra anvendelsesområdet for artikel 85 i henhold til stykke 3, er det unødvendigt at falde tilbage på anbringendet om »overgangsperioden«.

6. Hvilken betydning må der tillægges Rom-traktatens artikel 8, der foreskriver:

»1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år ...

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.«

Har denne artikel betydning for nærværende sag?

Ved skrivelse af 10. marts 1978 meddelte Magistrate's Court Domstolen, at sagens faktiske omstændigheder og de opståede spørgsmål, refereret i retsens dom af 19. september 1977, desuden gav anledning til følgende spørgsmål:

1. Gælder artiklerne 30, 31, 32, 34, 37, 40, 41, 42, 43, 85, 86 og 90 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab umiddelbart, således at de indrømmer private rettigheder, som de kan påberåbe sig for Det forenede Kongeriges domstole?
2. Gælder forordningerne nr. 121/67, 2759/75 og alle andre forordninger om den fælles markedsordning for svinekød, der er vedtaget i henhold til

traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, umiddelbart, således at de indrømmer private rettigheder, som de kan påberåbe sig for Det forenede Kongeriges domstole?

3. Følger det af en korrekt fortolkning af artiklerne, forordningerne eller andre relevante fællesskabsretlige regler, at afsætningsordningen for svinekød i Nordirland strider mod fællesskabsretten?

4. Er en medlemsstat i medfør af ovennævnte artikler, forordninger eller anden relevant fællesskabsret beføjet til:

a) at bibeholde en national markedsordning samtidig med at der gælder en fælles markedsordning?

b) at påtvinge producenter på sit højhedsområde registrering som producenter ved Pigs Marketing Board (Nordirland) (kontoret for afsætning af svinekød), før de kan sælge svin?

c) at tvinge producenter på sit højhedsområde til at indgå kontrakter med kontoret og udelukkende sælge svin til dette til priser og i et antal, der er fastsat af dette kontor?

d) ved en udtrykkelig eller forudsat interventionsforanstaltning at hjemle kontoret ret til at opkøbe samtlige svin under afsætningsordningen?

5. Udgør de ovennævnte forpligtelser vedrørende den fuldstændige regulering af antallet af producerede svin, af deres salg og de kontrollerede priser en overtrædelse af fællesskabsretten, for så vidt som de eventuelt er foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative udførselsrestriktioner, når henses til, at den pågældende nordiske lovgivnings hovedformål og virkning er at forhindre eksport af svin til Den irske Republik?

6. Var Det forenede Kongerige på tidspunktet for dets tiltrædelse omfattet af en fælles markedsordning for landbrug, navnlig for svinekød og levende svin, og gjaldt den i bekræftende fald fra den 1. februar 1973?
7. Var regeringen for Det forenede Kongerige beføjet til at udstede Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972 i maj 1972?

Dommen af 19. september 1977 fra Magistrates Court, og skrivelsen af 10. marts 1978 blev registreret på Domstolens justitskontor den 16. marts 1978.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg, den 31. maj 1978 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, den 9. juni af Raymond Redmond, sagsøgte i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgte), den 15. juni af Pigs Marketing Board (Nordirland), sagsøgeren i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgeren), og den 16. juni 1978 af regeringen for Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har imidlertid opfordret regeringen for Det forenede Kongerige og Pigs Marketing Board til før de mundtlige forhandlinger at besvare en række spørgsmål. Opfordringen er blevet efterkommet inden for de fastsatte frister.

II — Skriftlige indlæg for Domstolen

I processuel henseende har sagsøgeren, *Pigs Marketing Board* (Nordirland), anført, at flere af de af den nationale ret forelagte spørgsmål ikke vedrører fortolkningen af fællesskabsretten men fortolkningen og gyldigheden af bestemmelser i

national ret, eller også vedrører de anvendelsen af traktaten på et konkret tilfælde; Domstolen bør afslå at besvare sådanne spørgsmål. Som følge af visse særegenheder ved den sagsbehandling, som har fundet sted for den nationale ret, har denne for øvrigt ikke været fuldstændigt og korrekt oplyst om sagens faktiske omstændigheder. Endelig er det paradoksalt, at Domstolen anmodes om at udtale sig om rettigheder, som sagsøgeren påstår at kunne udløse af fællesskabsretten, skønt Fællesskabet ifølge den nationale ret nær kunne være blevet udsat for et bedrageri. Der opstår det spørgsmål, om rettigheder i henhold til fællesskabsretten kan stiftes for retsundergivne, der udnytter dem for at besvige eller søge at besvige Fællesskabet; for at sådanne rettigheder kan påberåbes, må der kræves »mains nettes« (»clean hands-teorien«).

For fuldt ud at forstå de materielle problemer, der rejses ved de forelagte spørgsmål, må Domstolen klart have for øje, hvorledes det forholder sig med forarbejdningsindustrien for svinekød i Nordirland og med den ordning, som gælder herfor.

I Nordirland udgør forarbejdningsindustrien for svinekød den vigtigste indtægtskilde i landbrugssektoren; den udgør ca. 16 % af indtægterne fra landbruget og 18 % af værdien af landets landbrugseksport. På grund af de vanskeligheder, som industrien er udsat for (intet virkeligt hjemmemarked, høje producentomkostninger, lang afstand til de vigtigste eksportmarkeder, høje omkostninger ved søtransport), har den siden 1933 været undergivet en ordning, der regulerede afsætningen (*Pigs Marketing Scheme*), der blev videreført ved *Agricultural Marketing Act* (Nordirland) 1964 (lov af 1964 om afsætning af landbrugsprodukter i Nordirland) som ændret ved *Agricultural (Miscellaneous Provisions) Act* (Nordirland) 1970. Over 80 % af svineproduktionen ryges og forarbejdes til bacon. Ordningen gælder kun i Nordirland og kun for baconsvin, der er

produceret i Nordirland; den vedrører hverken importen til Nordirland eller de andre former for svin. Den administreres af Pigs Marketing Board (Nordirlands afsætningskontor for svinekød), et andelsforetagende med hovedsagelig producenter som medlemmer, som kontrolleres og administreres af producenterne med forbehold af visse beføjelser, der er tillagt ministeren (for nærværende Department of Agriculture Northern Ireland, gennem hvilket statssekretæren for Nordirland udøver sine administrative beføjelser på landbrugsområdet). Afsætningskontoret fører et register over svineproducenter, som den enkelte producent skal være opført i, således at producenterne af andre svin end baconsvin er fritaget for registrering. De producenter, der hverken er registreret eller undtaget fra registrering, har ikke tilladelse til at sælge nogen former for svin. En registreret producent kan kun sælge baconsvin til afsætningskontoret eller gennem dets repræsentant. Afsætningskontorets hovedvirksomhed består i køb og salg af svin. Det finansieres af en specialfond og er selvfinansierende; det modtager ingen statsstøtte. De forberedningsaktiviteter, for hvilke afsætningskontoret har foretaget visse investeringer, forvaltes af et uafhængigt selskab, Pigs Marketing Boards (Investments) Ltd.

Afsætningskontoret køber svin af producenterne med henblik på videresalg; købs- og salgspriserne er markedsbestemt. I ubetydeligt omfang anvender afsætningskontoret de af det selv tilvejebragte midler (Speciel Account Funds) for på kort sigt at udligne prissvingninger. Afsætningskontoret har ingen indflydelse på svineproduktionens størrelse, idet denne afgøres efter rentabilitetsovervejelser. Salget gennem afsætningskontoret sker på grundlag af en oversigt over producenteres priser, som offentliggøres af kontoret; disse priser er markedsbestemt. Afsætningskontoret bestræber sig på at regulere salget, nedsætte omkostningerne og forbedre afsætningen gennem Pig Contract

Scheme (ordning for kontrakter om samarbejde vedrørende svineopdræt). Kontoret sælger til nordiske forarbejdningsvirksomheder til priser aftalt med disse. Herudover har det andre aktiviteter, navnlig på området for kvalitetsforbedring, tilskyndelse til multiproduktion og forskning.

Movement of Pigs Regulations blev vedtaget for at hjælpe afsætningskontoret med at opkøbe de grise, som det havde ret til, samt for at gøre det sværere at begå bedrageri.

Når henses til den fælles markedsordning for svinekød, således som den navnlig foreligger efter Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 (EFT L 282, s. 1), rejser tvisten i hovedsagen i det væsentlige følgende fællesskabsretlige spørgsmål:

- a) Er der, under nærværende sags særlige omstændigheder, uforenelighed med den måde, hvorpå den fælles markedsordning for svinekød fungerer?
- b) Hvilken indflydelse på sagen har traktatens artikler 34 og 37, samt artikel 44 i den akt, der er bilag til tiltrædelsestraktaten?
- c) Spiller konkurrencereglerne — og i bekræftende fald hvorledes — en rolle?

Ved gennemgangen af ovenstående spørgsmål må der tages hensyn til, at afsætningskontoret er en virksomhed, som en medlemsstat har tillagt en særlig rettighed, jf. traktatens artikel 90, stk. 1, men ikke en eneret: retten til at bestemme, at baconsvin produceret i Nordirland skal afsættes gennem afsætningskontoret gælder ikke importen og dækker ikke hele svineproduktionen. Traktaten forbyder ikke i sig selv, at en medlemsstat tillægger en virksomhed sådanne særlige monopolrettigheder, som er underlagt reglerne i artikel 37, for så vidt som disse kan finde anvendelse.

Desuden angår spørgsmålene til Domstolen kun artikel 4, stk. 1, i Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972; det er derfor unødvendigt at gennemgå hele Pigs Marketing Scheme.

Da forordning nr. 2759/75 er tavs i så henseende, bære nationale foranstaltninger i sektoren for svineköd kun antages at stride mod den fælles markedsordning, såfremt de efter en detaljeret undersøgelse af den faktiske situation fremtræder som stridende mod karakteren af eller formålene i fællesskabsbestemmelserne i den pågældende sektor, eller i det mindste såfremt de udgør en hindring for dens gnidningsløse funktion. Det kan ikke antages at være tilfældet for Pigs Marketing Scheme.

Hvad angår samhandelen inden for Fællesskabet er det fundamentale kendetegn ved den fælles ordning, som er indført ved forordning nr. 2759/75, at der i Fællesskabet består en interventionsmekanisme; da der i Det forenede Kongerige ikke findes nogen national interventionsmekanisme i sektoren for svineköd, kan der ikke foreligge modstrid med Fællesskabets interventionsmekanisme. Når alt kommer til alt er såvel salgets størrelse som priserne på svineköd i Nordirland desuden markedsbestemt. Anvendelsen af Special Account Funds har ikke den mindste virkning på den måde, hvorpå prisdannelsen sker i Fællesskabet, og påvirker ikke Fællesskabets interventionsmekanisme. Pig Contract Scheme er kun et, aldeles ikke enestående, forsøg på at opmuntre producenterne til at udarbejde nøjagtige planer, samt lægge salget ind i faste baner og rationalisere det. Eftersom afsætningskontoret virker under frie markedsforhold, i og med at det modtager og betaler markedsprisen, og eftersom salget fastlægges ved individuelle beslutninger fra producenterne, kan anvendelsen af afsætningsordningen ikke påvirke den fælles markedsordning for det svineköd, som afsættes i Fællesskabet. For øvrigt er det ganske åbenbart, at ordningen ikke har den mindste

indflydelse på systemet for samhandelen med tredjelande.

Under disse omstændigheder bliver der således kun det spørgsmål tilbage, om det strider mod den fælles ordning for svineköd, at der i et område i Fællesskabet, som er begrænset, tilbagestående og økonomisk svagt, findes et legalt organ, til hvilket de lokale producenter har pligt til at afsætte deres svin.

Når henses til Domstolens retspraksis, må det erindres, at afsætningskontoret ikke har eneret til at afsætte baconsvin i Nordirland og derfor ikke kan hindre import fra andre medlemsstater, at der ikke foreligger nogen national markedsordning i dette ords fulde betydning, idet ordningen kun gælder i et område i Det forenede Kongerige og derfor kun berører en lille del af dettes svineködproduktion, at den ikke består i en »helhed af retsmidler«, at den ikke indeholder nogen kvantitativ restriktion for produktionen, national mekanisme til interventionen eller afgiftsbelæggelse på salget, intet system med interne afgifter, intet system med mindstepriser, ingen kvotaordning, intet statsindgreb på markedet eller noget restriktivt indgreb i produktionen. Afsætningskontorets særlige ret til salg udgør ikke en national salgsoordning men kun en regional foranstaltning. Der er derfor ingen modstrid mellem afsætningsordningen og Fællesskabets ordning for svineköd.

Det må også tages i betragtning, at opmuntringen til at danne producentgrupper og sammenslutninger er karakteristisk for Fællesskabets politik, at producentgrupperne, der er meget forskelligartede, for øjeblikket er særdeles talrige i svineködssektoren, og at den eneste forskel mellem afsætningskontoret og de andre andelsforetagender i svineködssektoren består i, at sidstnævnte er organiseret efter præceptive privatretnlige regler, mens afsætningskontoret er oprettet efter reglerne i den offentlige ret med fulde demokratiske garantier, idet virksomheden administreres af producenterne i

producenternes interesse. Da der ikke findes nogen fællesskabsbestemmelse vedrørende den form, hvori landbrugs-sammenslutninger i svinekødssektoren skal oprettes, vil det være uretfærdigt, at Domstolen a priori fordømmer den særlige form for producentgruppe, som afsætningskontoret er et udtryk for, under hensyn til de enestående økonomiske, sociale og politiske forhold, som er fremherskende i Nordirland.

Hvad angår de frie varebevægelser og traktatens artikler 34 og 37 må der tages hensyn til, at Movement of Pigs Regulations blev nødvendig, fordi terrorismen i Nordirland indebar, at de andre forholdsregler til overholdelse af afsætningsordningen blev praktisk uigennemførlige.

For øvrigt kan det ikke antages, at afsætningskontorets særlige rettigheder med hensyn til opkøb af visse svin eller de transportbestemmelser, som er et led heri, er omfattet af artikel 34. Traktaten bemyndiger medlemsstaterne til at indrømme visse virksomheder »særlige eller eksklusive rettigheder«; tilsvarende gav den dem tilladelse til at indføre monopoler, der er undergivet bestemmelserne i artikel 37. Indrømmelsen af en særlig rettighed bestående i et monopol for visse varer produceret på det nationale område kan derfor ikke som sådan betragtes som en kvantitativ udførselsrestriktion, der er forbudt ved artikel 34; der er blot tale om »en særlig rettighed« efter betydningen i artikel 90, stk. 1. Begrebet kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning kan ikke, selv om det forstås i vid betydning, omfatte lokale monopoler, der af en medlemsstat er indrømmet for varer produceret på det nationale område.

Under alle omstændigheder må det erkendes, at Movement of Pigs Regulations indeholder et træk fra begrebet nationalt handelsmonopol efter traktatens artikel 37, og at ordningen ikke efter tiltrædelsesaktens artikel 44 var ugyldig i sin nuværende form på det tidspunkt, da lovovertrædelsen i hovedsagen

blev begået. Når den påklagede nationale foranstaltning er knyttet til et nationalt monopol, skal den vurderes på grundlag af artikel 37, og ikke artiklerne 30-34. Tiltrædelsesaktens artikel 44 krævede derfor ikke, at Movement Regulations skulle tilpasses før den 31. december 1977; følgelig kunne artikel 37 ikke før den 1. januar skabe rettigheder for private, som de nye medlemsstaters retter skal beskytte.

Vedrørende det tredje spørgsmål, som opstår i hovedsagen, er det indlysende, at de konkurrenceregler, som gælder efter traktatens artikler 85 og 86, ikke kan finde anvendelse på Movement Regulations.

Derfor bør der gives følgende svar på de spørgsmål, der er stillet af Magistrate's Court i grevskabet Armagh:

- a) En national foranstaltning i svinekødssektoren, hvorved en medlemsstat tillægger en virksomhed en særlig ret til at kræve, at afsætningen af visse former for svin i et bestemt område skal ske gennem denne virksomhed, er ikke i sig selv i strid med forordning nr. 2759/75 eller traktatens artikel 34.
- b) En national foranstaltning i svinekødssektoren, som udgør en integrerende del af et nationalt handelsmonopol i en ny medlemsstat, kan ikke krænke traktaten ved at hjemle individuelle rettigheder, som de nationale retter allerede skulle beskytte inden den 1. januar 1978.
- c) Traktatens artikler 85 og 86 finder ikke anvendelse på de bestemmelser, som den nationale ret henviser til.

Sagsøgte *Raymond Redmond* har fremhævet, at Movement of Pigs Regulations trådte i kraft i Nordirland den 1. maj 1972, efter underskrivelsen af tiltrædelses-traktaten, og at hverken regeringen for Det forenede Kongerige eller et lokalt parlament såsom Nordirlands parlament var beføjet til at træffe eller godkende

bestemmelser, der kan bringe virkeliggørelsen af EØF-traktatens formål i fare eller gribe ind i en fælles markedsordning.

Imidlertid krænger artikel 4 i Regulations, der forbyder transport af grise i Nordirland, direkte traktaten, idet det ved artiklen især tilsigtes at hindre eksport af svin fra Nordirland til Den irske Republik.

Ved artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2759/75 blev der indført interventionsorganer, således at der ikke samtidig kunne vedtages interventionsforanstaltninger af Pigs Marketing Board i Nordirland. Selv om kontoret kun opererer på en del af Det forenede Kongeriges område, udgør det en national markedsordning: Nordirland er en del af Det forenede Kongerige, udgør en selvstændig politisk enhed, har egen forvaltning og er adskilt fra moderlandets område. Denne nationale ordning blev opretholdt trods indførelsen af en fælles markedsordning. De i Nordirland gældende bestemmelser kræver af producenterne, at de lader sig registrere ved kontoret, før de kan sælge svin, forpligter dem til at indgå kontrakter med kontoret og kun at sælge svin til dette til priser og i mængder, som det selv fastsætter. På denne måde foreligger der en supplerende foranstaltning, der forudsætningsvist er forbudt ved forordningerne om den fælles markedsordning for svinekød.

De i Nordirland gældende bestemmelser er også i strid med andre bestemmelser i forordning nr. 2759/75: artikel 10 om priserne på levende svin, artikel 11, der angiver en hensigt om at tilvejebringe en centraliseret og ikke national kontrol, artikel 17, stk. 1, hvoraf det fremgår, at de tariffer, der følger af forordningen, skal optages i den fælles toldtarif, artikel 17, stk. 2, med dens forbud mod anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, artikel 18, hvorefter det alene er Rådet, der kan træffe foranstaltninger for at standse eksporten af svin til tredjelande.

Nordirlands svineproducenter er ikke i stand til at handle frit med hensyn til køb, salg eller eksport af svin, men er tvunget til at sælge dem gennem afsætningskontoret; ved at indføre en sådan ordning er der ved den nordirske lovgivning vedtaget en foranstaltning eller en række foranstaltninger med tilsvarende virkning som en kvantitativ udførselsrestriktion, der strider mod fællesskabsretten.

Pigs Marketing Board kan ikke med føje påberåbe sig tiltrædelsesaktens artikel 44: kontoret er ikke et statsligt monopol efter betydningen i EØF-traktatens artikel 37, stk. 1, og ifølge artikel 37, stk. 2, skal en medlemsstat under alle omstændigheder afholde sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. 1 anførte principper, eller som begrænser rækkevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne; sidstnævnte bestemmelse forbød, at der i 1972 kunne indføres bestemmelser som Movement of Pigs Regulations.

Faktisk er afsætningskontoret omfattet af de mere specielle regler i traktatens afsnit II, navnlig reglerne i artikel 39 om den fælles landbrugspolitik.

Selv om afsætningskontoret skulle være et statsmonopol, har Det forenede Kongerige under alle omstændigheder krænkert traktatens artikel 37, idet dette land ikke gradvist har tilpasset monopollet men tværtimod styrket det, idet Movement of Pigs Regulations blev vedtaget efter datoen for underskrivelsen af tiltrædelsestraktaten.

Pigs Marketing Board er undergivet tiltrædelsesaktens artikel 60: ifølge artiklens stykke 1 anvendes i de nye medlemsstater fra den 1. februar 1973 den ordning, der i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning navnlig anvendes for kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning; efter dette tidspunkt gjaldt for Nordirland en fælles markedsordning for svinekød, og

Pigs Marketing Board er i modstrid med denne ordning.

Pigs Marketing Board's udøvelse af sin kompetence vedrørende salg af svin udgør en samordnet praksis efter betydningen i EØF-traktatens artikel 85.

Pigs Marketing Scheme pålægger urimelige købs- eller salgspriser, der fastsættes af et kontor med en dominerende stilling på en væsentlig del af fællesmarkedet: Nordirland, der har politisk selvstyre og geografisk er adskilt fra Det forenede Kongerige, er en væsentlig del af Det forenede Kongerige. Følgelig strider ordningen mod EØF-traktatens artikel 86.

Sagsøgerne har anført, at Det forenede Kongerige ved at sætte Pigs Marketing Scheme i kraft i Nordirland også har vedtaget eller opretholdt foranstaltninger, der er i strid med EØF-traktatens artikel 90.

Regeringen for Det forenede Kongerige har fremhævet, at Pigs Marketing Board (Nordirland) er et af ti afsætningskontorer for landbrugsprodukter i Det forenede Kongerige; disse kontorer, som indbyrdes er meget forskellige med hensyn til kompetence, opgaver og aktiviteter, spiller en meget betydelig rolle i landets økonomi. Da Det forenede Kongerige tiltrådte Fællesskabet, blev det klart, at det var nødvendigt med tilpasninger af bestemmelserne om i det mindste visse af de pågældende kontorer med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med de fællesskabsretlige krav; reglerne for de fem afsætningskontorer for mælk er allerede blevet tilpasset. Der har været ført forhandlinger med Kommissionen med hensyn til Pigs Marketing Board, skønt der ikke er megen tvivl om, at bestemmelserne om svinetransport er et af de områder, som muligvis må tilpasses.

Hvad angår de Domstolen forelagte spørgsmål skal det bemærkes, at det i hovedsagen opståede problem er relativt begrænset, og at mange af de spørgsmål,

der er bragt på bane af Magistrate's Court, i virkeligheden ikke er opstået ved sagens faktiske omstændigheder. Det eneste, som i virkeligheden er tvivlsomt, er, om Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972, særlig artikel 4, er forenelig med fællesskabsretten. Svaret afhænger af, om afsætningskontoret må anses for et statsligt monopol efter betydningen i traktatens artikel 37 eller ej. Dersom afsætningskontoret ikke er et statsligt monopol, er artikel 4 en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ udførselsrestriktion, jf. traktatens artikel 34, og var derfor ugyldig ifølge tiltrædelsesaktens artikel 42, da lovovertrædelsen i hovedsagen blev begået; hvis det er et statsligt monopol, er traktatens artikel 37 afgørende, hvorfor Det forenede Kongerige i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 44 ikke ville have været forpligtet til at bringe restriktionen til ophør før den 31. december 1977.

De spørgsmål, der rejses af Magistrate's Court i dommen af 19. september 1977, er ikke spørgsmål om fortolkning, men om retsanvendelse.

Med hensyn til de spørgsmål, der formuleres i skrivelsen af 10. marts 1978, er de kun blevet rejst »incidenter«, således at der ikke foreligger en gyldig forelægelse for Domstolen. En afgørelse af disse spørgsmål er derfor ikke påkrævet for at gøre det muligt for den nationale ret at afsige dom.

I særdeleshed er det blandt de bestemmelser, som er nævnt i det første spørgsmål, kun traktatens artikler 34 og 37, stk. 1, der er relevante for hovedsagen. Artikel 34 har direkte virkning, mens artikel 37, stk. 1, kun har haft direkte virkning fra udgangen af 1977.

Det andet spørgsmål er irrelevant, selv om det er utvivlsomt, at forordningerne gælder umiddelbart.

Det tredje spørgsmål er et spørgsmål om retsanvendelse og ikke om fortolkning og går langt videre end påkrævet af hensyn til hovedsagen.

Afsnit a) i spørgsmål fire er et spørgsmål om fortolkning, men er ikke opstået ved sagens faktiske omstændigheder. Afsnittene b), c) og d) er et spørgsmål om rets-anvendelse, som Domstolen ikke kan besvare under en sag efter artikel 177.

Spørgsmål fem og seks angår ikke fortolkning og er ikke relevante for drøftelserne i hovedsagen.

Det syvende og sidste spørgsmål angår fortolkningen af tiltrædelsesakten; svaret må klart være bekræftende.

De Domstolen forelagte spørgsmål rejser problemer, der er meget komplekse og betydningsfulde for Det forenede Kongerige og for Fællesskabet i det hele taget. Domstolen bør derfor begrænse sig til at forsyne den nationale ret med elementerne til fortolkning af traktatens artikel 37 med henblik på Movement of Pigs Regulations.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har rejst tvivl om, hvorvidt en afgørelse af samtlige spørgsmål er nødvendig for at gøre det muligt for den nationale ret af afsige dom; desuden vedrører visse spørgsmål foreneligheden af nationale bestemmelser med fællesskabsretten. I overensstemmelse med artikel 177's formål bør Domstolen derfor, med henblik på de foranstaltninger, som i Nordirland begrænser salget og transporten af svin, give en fortolkning af:

- a) EØF-traktatens bestemmelser om landbruget og navnlig af forordning nr. 2759/75;
- b) EØF-traktatens bestemmelser om afskaffelse af kvantitative restriktioner mellem medlemsstater, og
- c) EØF-traktatens konkurrenceregler.

Med hensyn til Pigs Marketing Board's struktur og aktiviteter skal det særligt bemærkes, at staten har overført sine tvangsbeføjelser i henseende til kravet om, at samtlige producenter af de regulerede produkter, her baconsvin, skal regi-

streres ved afsætningskontoret og kun afsætte deres produktion gennem kontoret eller i henhold til dets anvisninger. Den retlige definition af »baconsvin« medfører, at producenterne har pligt til at afsætte næsten alle svin til slagterierne gennem kontoret. Samtidig med at kontoret har monopol på køb af baconsvin fra producenterne, har det betydelige interesser i forarbejdningen og kontrollerer faktisk næsten halvdelen af de nordiske baconfabrikker. Kontorets indtægter hidrører fra beløb fratrukket salgsprisen for de afsatte grise. Kontoret fører en »specialkonto«, som overskuddet kan indsættes på, og fra hvilken der kan foretages udbetalinger for at stabilisere priserne, når disse falder under et bestemt niveau. Producentprisernes grundlag er de markedsbestemte indtægter. Afsætningskontoret fastsætter de priser, der skal betales producenterne, på grundlag af skøn over sin årlige nettoindkomst fra salget af svin. Priserne varierer efter forskellige kvalitetskriterier; der betales bonus for svin afsat i en bestemt periode. Afsætningskontoret giver en leveringsbonus, som skal stabilisere afsætningsniveauet og belønne delta-gende producenter, der leverer grise i rimeligt omfang. Forskellen mellem kontraktpriiser og andre priser er af betydning, såvel som afsætningskontorets beføjelse til at begrænse producentens kontraktmæssige antal svin. Kontorets salg til røgerierne reguleres af en kvota-ordning, der skal sikre en rimelig fordeling blandt røgerierne; disse kvoter fastsættes af ministeriet. Priserne fastsættes ved aftale mellem afsætningskontoret og Ulster Curer's Association. Landbrugsmi-nisteriet deltager i kontorets aktiviteter på forskellig måde: det udpeger tre af kontorets elleve medlemmer; dets forskellige udvalg har mindst én repræsentant for ministeren; for at afsætningskontoret skal kunne træffe beslutninger, skal mindst et af ministeren udnævnt medlem være til stede; mødeprotokollerne forelægges ministeren; udnævnelse af og ansættelsesvilkår for kontorets højerestå-

ende medarbejdere skal godkendes af ministeren; lønnen til kontorets medlemmer fastsættes af ministeren; kontorets investeringer over et vist beløb skal godkendes af ministeriet og administreres af et selskab, hvoraf to af direktørerne udnævnes af ministeren; producenternes bidrag til kontoret for dets administration af ordningen skal godkendes af ministeriet; ministerielle embedsmænd kan inddrages ved kontrol af ordningens administration.

Den fælles markedsordning for svinekød indeholder i det væsentlige et prissystem for det interne marked og, for samhandelen mellem Fællesskabet og tredjelande, et beskyttelses- og reguleringssystem baseret på importafgifter og restitutioner.

Fællesskabet opmuntrer til dannelse af producentgrupper og -sammenslutninger, hvor dette forekommer nødvendigt for dels at styrke markedspositionen for visse produkter og deres fremstillere, dels at styrke producenterne i visse af Fællesskabets regioner. I så henseende bør det bemærkes, at Fællesskabets opfattelse af en producentgruppe udelukker statslig deltagelse i administrationen eller gennemførelse af dens regler ved lovgivningsforanstaltninger; producenterne har ret til at udtræde af gruppen.

I betragtning af de fællesskabsretlige bestemmelser må afsætningssystemet for svin i Nordirland, der hovedsagelig administreres af kontoret i henhold til beføjelser, der er fastsat ved lov og suppleret af straffebestemmelser, betragtes som en national markedsordning, der principielt er uforenelig med den fælles markedsordning for svinekød.

I henhold til den definition af en national markedsordning, som Domstolen har givet, består et sådant system af »en helhed af retsmidler, der underlægger reguleringen af markedet for de pågældende produkter offentlig kontrol ...; ifølge Domstolen kan en ordning, som kun virker i en del af en medlemsstat, ikke desto mindre udgøre

en national markedsordning. Derfor tilkom det alene fællesskabsmyndigheden at afgøre, hvorvidt et nationalt regelsystem, interventions- eller kontrolsystem foreløbigt kunne opretholdes; for svinekød har Fællesskabet på ingen måde besluttet, selv foreløbigt, at opretholde det eksisterende system i Nordirland.

Domstolen har også statueret, at »når Fællesskabet i henhold til traktatens artikel 40 har oprettet en fælles markedsordning inden for en bestemt sektor, er medlemsstaterne forpligtet til ikke at gøre undtagelser fra denne ordning eller i øvrigt tilsidesætte den«.

Den fælles markedsordning for svinekød er, ligesom de andre fælles ordninger, baseret på den opfattelse, at markedet skal være åbent i alle henseender, at enhver producent skal have fri adgang hertil, og at dets funktion udelukkende skal reguleres ved de midler, der er fastsat for den pågældende ordning. I forbindelse med Movement of Pigs Regulations hindrer Pigs Marketing Scheme producentens selvstændige adgang til afsætning på det indenlandske eller udenlandske marked; han har ikke ret til at eksportere direkte, og tilsyneladende kan han end ikke afgive tilbud til intervention i tilfælde af, at fællesskabsmyndighederne skulle beslutte at foretage opkøb via interventionsorganer. Prismæssigt set kan markedspriserne i Fællesskabet blive betydningsløse for producenten, hvis priser bestemmes af afsætningskontoret på grundlag af dets skøn over dets årlige nettoprovenu fra salget af svin. Svingninger i producentpriserne udlignes ved »specialkontoen«; virkningen af det »dobbelte prissystem« kan anvendes til at begrænse produktionen, hvis den findes for stor. Uanset hvilken synsvinkel de pågældende mekanismer ses under, må de anses som et supplerende system med en kontrol og prisstøtte, der afviger fra den fælles ordning, og som langt fra hidrører fra en ren frivillig producentsammenslutning men har rod i og gennemføres ved foranstaltninger vedtaget af de nationale myndigheder.

Selv om det havde været muligt at anerkende afsætningskontoret som en afsætningsorganisation efter artikel 2 i forordning nr. 2759/75, er det system, som kontoret administrerer, ikke desto mindre rent nationalt og har ikke hjemmel i regler eller tilskyndelsesforanstaltninger fra Fællesskabet.

Systemet med at begrænse producenterne salg af svin får herudover karakter af en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ udførselsrestriktion, der er forbudt mellem medlemstaterne efter EØF-traktatens artikel 34. Selv om det står afsætningskontoret frit for at op søge eksportmarkeder og faktisk også eksportere, kan producenten selv kun eksportere via kontoret. Denne pligt til ikke at sælge på anden måde gennem kontoret udgør et formelt forbud for producenterne mod at eksportere direkte.

Den statslige indflydelse på kontoret, i forbindelse med dets vidtgående interesser i røgeri- og forarbejdningsvirksomhederne, betyder, at kontoret må antages at ville optræde således, at arbejdspladserne i den nordiske forarbejdningsindustri beskyttes ved at begrænse eksporten af levende dyr på tidspunkter, hvor dets registrerede producenter muligvis kunne få bedre priser ved en sådan eksport.

Ifølge tiltrædelsesaktens artikel 42 skulle foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner være afskaffet senest 1. januar 1975.

Det er unødvendigt at besvare de øvrige spørgsmål, når henses til det særlige

problem, der skal løses af den nationale ret, og til uforeneligheden af de pågældende foranstaltninger dels med den fælles markedsordning for svinekød, dels med traktatens artikel 34.

Under disse omstændigheder bør der gives følgende svar på de spørgsmål, der er forelagt af Magistrate's Court i grevskabet Armagh:

Både EØF-traktatens artikel 34 og forordning nr. 2759/75 indebærer afskaffelse af en pligt for svineproducenter til kun at sælge til eller gennem et nationalt afsætningskontor, og følgelig er samtlige regler i national lovgivning om gennemførelse af en sådan pligt uanvendelige.

III — Mundtlige forhandlinger

Følgende har indgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Domstolen i retsmødet den 4. oktober 1978: sagsøgeren Pigs Marketing Board (Nordirland), repræsenteret af Christopher Bellamy, advokat i England og Nordirland, sagsøgte Raymond Redmond, repræsenteret af R. C. Hill, Q.C., advokat i Den irske Republik og i Nordirland, regeringen for Det forenede Kongerige, repræsenteret af Peter Denys Scott, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent Richard Wainwright.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 7. november 1978.

Præmisser

- 1 Ved dom af 19. september 1977, oversendt med en følgeskrivelse af 10. marts 1978 og indgået til Domstolen den 16. marts, har Resident Magistrate, Armagh, i henhold til traktatens artikel 177 forelagt forskellige spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober

1975 om den fælles markedsordning for svinekød (EFT L 282, s. 1) og en række bestemmelser i traktaten vedrørende dels afskaffelsen af kvantitative restriktioner (art. 30 ff), dels den fælles landbrugspolitik (særlig art. 40), dels bestemmelserne om statslige monopoler og virksomheder med særlige eller eksklusive rettigheder (art. 37 og 90), dels konkurrencereglerne (art. 85 og 86) samt af Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT 1959-1962, s. 120; org.ref. JO 1962, s. 993).

- 2 Disse spørgsmål er rejst under en straffesag mod en svineproducent for overtrædelse af de bestemmelser i Nordirland, der med hjemmel i lokal lovgivning gælder for afsætningen af svinekød, hvilken lovgivning benævnes »Pigs Marketing Scheme« og administreres af et organ benævnt »Pigs Marketing Board« (herefter afsætningskontoret), der er oprettet i medfør af samme lovgivning og sammensat dels af producenter, dels af repræsentanter for landbrugsministeriet, som fører tilsyn med det;
- 3 det fremgår af oplysningerne i forelæggelsesdommen, at ordningen gælder for fedesvin, kaldet »bacon pigs«, der i den relevante lovgivning defineres som svin, hvis levende vægt er på 77 kg eller derover;
- 4 producenterne kan kun afsætte disse svin gennem afsætningskontoret;
- 5 afsætningskontoret har eneret til at sælge baconsvin og i forhold til producenterne at fastsætte priser og alle øvrige salgsvilkår;
- 6 med henblik herpå forbyder den relevante lovgivning — bortset fra visse undtagelser — at sådanne svin sælges af andre end de ved kontoret registrerede producenter, ligesom det er producenterne forbudt at sælge til andre end kontoret eller gennem dets repræsentant;
- 7 de pågældende bestemmelser blev suppleret ved Movement of Pigs Regulations 1972, der forbyder enhver transport af baconsvin, der ikke er bestemt for et af kontorets opkøbssteder og ikke er dækket af en transporttilladelse fra dette;

- 8 overtrædelse af de nævnte bestemmelser straffes med bøde og/eller fængsel samt konfiskation af varen.
- 9 Det fremgår af forelæggelsesdommen, at sagsøgte i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgte), der den 12. januar 1977 transporterede 75 baconsvin uden at være i besiddelse af en tilladelse fra afsætningskontoret, efter anmeldelse fra kontoret er tiltalt ved Resident Magistrate, Armagh, for overtrædelse af Regulation 4 (I) i Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972 og af section 17 (4 A) i Agricultural Marketing Act (Nordirland) 1964 med senere ændringer;
- 10 samtidig krævede afsætningskontoret konfiskation af varen, men kravet blev senere frafaldet, da sagsøgte indvilligede i at erklære sig »skyldig«;
- 11 for Resident Magistrate har tiltalte til sit forsvar gjort gældende, at bestemmelserne i Pigs Marketing Scheme og Movement of Pigs Regulations, som han er tiltalt for at have overtrådt, strider mod bestemmelserne i fællesskabsretten, navnlig mod forordningerne om den fælles markedsordning for svinekød og traktatens konkurrenceregler;
- 12 afsætningskontoret har anført, at Pigs Marketing Scheme er foreneligt med fællesmarkedet, og har herved påberåbt sig EØF-traktatens artikel 37 om statslige handelsmonopoler og artikel 44 i tiltrædelsesakten, der fastsætter den 31. december 1977 som frist for tilpasning af de nævnte monopoler til fællesmarkedets krav;
- 13 under hensyn til disse modstridende indsigelser fandt Resident Magistrate — eftersom anmeldelsen blev indgivet i henhold til gældende straffebestemmelser, hvis anvendelse for tiltalte kan medføre idømmelse af en bøde eller fængsel eller begge dele — at det er af betydning at vide, om en sådan domfældelse er forenelig med fællesskabsretten;
- 14 med henblik på at få opklaret dette spørgsmål besluttede Resident Magistrate ved dom af 19. september 1977 i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at forelægge sagen for Domstolen, for at det kunne blive afgjort, om en domfældelse af tiltalte efter den i Nordirland gældende lovgivning er forenelig med fællesskabsretten;

15 i selve dommen har Resident Magistrate formuleret følgende spørgsmål:

»Er Pigs Marketing Board (Nordirland) en »virksomhed«? Er det en 'national markedsordning'? Er det et »statsligt handelsmonopol«? Er det alle tre ting, eller en kombination af to af disse?

1. Såfremt afsætningskontoret er en »virksomhed«, er det da en virksomhed efter betydningen i og formålet med artiklerne 85 og 86? Hvis det forholder sig således, er afsætningskontorets funktion, under hensyn til bestemmelserne i den herfor gældende ordning, en klar overtrædelse af disse artikler — navnlig artikel 85, stk. 1, litra a), b) og c).
2. Såfremt afsætningskontoret er en »national markedsordning«, falder det da ind under artikel 2 i forordning nr. 26 med den virkning, at det omfattes af de heri foreskrevne undtagelser? Efter rettens opfattelse gælder denne særlige forordning kun for nationale markedsordninger, der er oprettet ved aftale, og som ikke er bindende. Afsætningskontoret administrerer ordningen ved tvang og restriktioner, f.eks. følgende: »En producent, der hverken er registreret som sådan, eller er en person, som er undtaget fra registrering, kan ikke sælge grise«. Selv om afsætningskontoret imidlertid falder ind under meningen og formålet med artikel 2 i forordning nr. 26, er der ikke, hverken af andre eller ved rettens egne undersøgelser, blevet fremført nogen som helst beslutning fra fællesmarkedskommissionen om, at afsætningskontoret er undtaget fra anvendelsesområdet for Rom-traktatens artikel 85.
3. Såfremt afsætningskontoret er »et statsligt handelsmonopol«, falder det da ind under Rom-traktatens artikel 37, stk. 1, således at det beskyttes af tiltrædelsesaktens artikel 44, der fastsætter en overgangsperiode med udløb pr. 31. december 1977?
4. Såfremt afsætningskontoret er et »statsligt handelsmonopol« efter Rom-traktatens artikel 37, og fristen for tilpasning først udløber den 31. december 1977, indebærer dette da, at artiklerne 85 og 86 først fra dette tidspunkt har direkte virkning for kontoret? Eller kan det gøres gældende, at »virksomheder« efter artiklerne 85 og 86 kan fortolkes således, at de indbefatter statsmonopoler? Afsætningskontorets repræsentant anførte, at udtrykket »virksomheder« ikke er defineret, men bruges i en betydning, der intet har at gøre med »statsmonopoler«.
5. Falder afsætningskontorets virksomhed ind under stykke 3 i artikel 85, således at kontoret ikke omfattes af stykke 1? Dette punkt har ikke været

drøftet. Såfremt kontoret er undtaget fra anvendelsesområdet for artikel 85 i henhold til stykke 3, er det unødvendigt at falde tilbage på anbringendet om »overgangsperioden«.

6. Hvilken betydning må der tillægges Rom-traktatens artikel 8, der foreskriver:

»1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år ...

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.«

Har denne artikel betydning for nærværende sag?»

16 Afsætningskontoret appellerede dommen til Northern Ireland Court of Appeal, Belfast, idet kontoret anmodede om at få afgjort, om Magistrate's Court lovligt kunne forelægge sagen for De europæiske Fællesskabers Domstol, om der i sagen for Magistrate's Court foreligger et spørgsmål om fortolkning af traktaten samt i bekræftende fald, om en afgørelse af dette punkt er nødvendigt, for at Magistrate kan træffe sin afgørelse, og endeligt om Magistrate's Court udøvede sit skøn korrekt ved at beslutte at forelægge sagen for Domstolen;

17 Court of Appeal har efter at have opregnet de grunde, der førte Magistrate's Court til at gøre brug af den præjudicielle fremgangsmåde efter artikel 177, fundet, at det ligger inden for denne rets skønsfrihed at afklare de retsspørgsmål, som vedrører udøvelsen af dens egen kompetence, og appelretten har derfor ved dom af 8. marts 1978 stadfæstet dommen fra Magistrate's Court;

18 den 10. marts s.å. oversendte Resident Magistrate sin dom af 19. september 1977 til Domstolen sammen med en skrivelse, hvori retten anførte, at »det spørgsmål [er] blevet rejst, om den nationale ret har kompetence til at behandle sagen efter visse nordirske lovbestemmelser«, og at sagens faktiske omstændigheder og de opståede spørgsmål i dommen af 19. september 1977 »i øvrigt også rejser følgende spørgsmål«:

- »1. Gælder artiklerne 30, 31, 32, 34, 37, 40, 41, 42, 43, 85, 86 og 90 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab umiddelbart, således at de indrømmer private rettigheder, som de kan påberåbe sig for Det forenede Kongeriges domstole?
2. Gælder forordningerne nr. 121/67, 2759/75 og alle andre forordninger om den fælles markedsordning for svinekød, der er vedtaget i henhold til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, umiddelbart, således at de indrømmer private rettigheder, som de kan påberåbe sig for Det forenede Kongeriges domstole?
3. Følger det af en korrekt fortolkning af artiklerne, forordningerne eller andre relevante fællesskabsretlige regler, at afsætningsordningen for svinekød i Nordirland strider mod fællesskabsretten?
4. Er en medlemsstat i medfør af ovennævnte artikler, forordninger eller anden relevant fællesskabsret beføjet til:
 - a) at bibeholde en national markedsordning samtidig med, at der gælder en fælles markedsordning?
 - b) at påtvinge producenter på sit højhedsområde registrering som producenter ved Pigs Marketing Board (Nordirland) (kontoret for afsætning af svinekød), før de kan sælge svin?
 - c) at tvinge producenter på sit højhedsområde til at indgå kontrakter med kontoret og udelukkende sælge svin til dette til priser og i et antal, der er fastsat af dette kontor?
 - d) ved en udtrykkelig eller forudsat interventionsforanstaltning at hjemle kontoret ret til at opkøbe samtlige svin under afsætningsordningen?
5. Udgør de ovennævnte forpligtelser vedrørende den fuldstændige regulering af antallet af producerede svin, af deres salg og de kontrollerede priser en overtrædelse af fællesskabsretten, for så vidt som de eventuelt er foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative udførselsrestriktioner, når henses til, at den pågældende nordiske lovgivnings hovedformål og virkning er at forhindre eksport af svin til Den irske Republik?

6. Var Det forende Kongerige på tidspunktet for dets tiltrædelse omfattet af en fælles markedsordning for landbrug, navnlig for svinekød og levende svin, og gjaldt den i bekræftende fald fra den 1. februar 1973?
 7. Var regeringen for Det forenede Kongerige beføjet til at udstede Movement of Pigs Regulations (Nordirland) 1972 i maj 1972?»
-
- 19 Regeringen for Det forenede Kongerige har såvel i sine skriftlige indlæg som under de mundtlige forhandlinger fremført en række betragtninger angående spørgsmålene fra Resident Magistrate;
 - 20 for det første anføres, at de spørgsmål, der stilles i dommen af 19. september 1977, for de flestes vedkommende ikke er fortolkningsspørgsmål men vedrører anvendelsen af fællesskabsretten, og som sådanne kan de ikke afgøres af Domstolen;
 - 21 for det andet kan de spørgsmål, der er formuleret i følgeskrivelsen af 10. marts 1978, der ifølge retten selv kun er opstået »som bispørgsmål«, ikke anses for gyldigt at være forelagt Domstolen;
 - 22 i betragtning af det store antal forelagte spørgsmål og under hensyn til sagens komplekse og betydningsfulde karakter er det vanskeligt for regeringen at identificere de retlige problemer, der er rejst i sagen for Resident Magistrate;
 - 23 derfor har regeringen — med henblik på at kunne forberede sine mundtlige indlæg — opfordret Domstolen til forinden at angive, hvilke spørgsmål den anser for relevante;
 - 24 på dette stadie af sagen forekommer det regeringen, at alene en gennemgang af traktatens artikler 34 og 37 om henholdsvis kvantitative udførselsrestriktioner og statslige monopoler er nødvendig for løsningen af de problemer, som er rejst ved den nationale ret.

- 25 Når henses til fordelingen af domsmyndigheden mellem de nationale retter og Domstolen, jf. traktatens artikel 177, er den nationale ret — der alene har direkte kendskab til sagens omstændigheder og de af parterne fremførte argumenter, og som har ansvaret for den afgørelse, der skal træffes — bedst i stand til med fuldt kendskab til sagen at vurdere relevansen af de retsspørgsmål, der er opstået under den tvist, som retten har fået forelagt, og nødvendigheden af en præjudiciel afgørelse som forudsætning for at kunne afsige dom;
- 26 dog kan Domstolen, hvis spørgsmålene eventuelt er formuleret forkert eller overskrider rammerne for dens beføjelser i henhold til artikel 177, af alle de elementer, der er anført af den nationale ret, og især af de i anmodningen anførte grunde, udlede de fællesskabsretlige elementer, der under hensyn til sagsgenstanden kræver en fortolkning eller i givet fald en gyldighedsbedømmelse;
- 27 det skal i denne henseende bemærkes, at Resident Magistrate i dommen af 19. september 1977 klart har givet udtryk for den tvivl, der består vedrørende kvalificeringen af den omtvistede ordning i forhold til de fællesskabsretlige bestemmelser, og at retten har ladet forstå, at løsningen af dette forudgående spørgsmål må afhænge af det valg, der skal træffes mellem de forskellige af parterne påberåbte bestemmelser;
- 28 spørgsmålene i skrivelsen af 10. marts 1978 er klart foranlediget af den indsigelse, som afsætningskontoret i mellemtiden havde rejst ved Court of Appeal, Belfast, vedrørende det spørgsmål, om Resident Magistrate korrekt havde udøvet sit skøn med henblik på de opståede retsspørgsmål, og om nødvendigheden af at forelægge disse for Domstolen;
- 29 en sammenligning med dommen af 19. september 1977 viser under alle omstændigheder, at disse yderligere spørgsmål kun skal tydeliggøre og præcisere de tidligere stillede spørgsmål;
- 30 det er derfor hensigtsmæssigt at sammenholde de to serier af spørgsmål for at uddrage de fortolkningsproblemer, der er opstået i straffesagen for Resident Magistrate;

- 31 hvad angår de af regeringen for Det forenede Kongerige nævnte vanskeligheder med, inden for det brede spektrum af spørgsmål fra Resident Magistrate, at identificere dem, der må anses for afgørende, har Domstolen ikke fundet det muligt forinden at give oplysninger til en af deltagerne i sagen uden at risikere at fastlægge sin stillingtagen forud for den endelige afgørelse og desuden bringe de andre parter muligheder for at tage til genmæle i fare.

Vedrørende kvalificeringen af Pigs Marketing Scheme i forhold til bestemmelserne i traktaten og i den afledte ret

- 32 Indledningsvis ønsker Resident Magistrate at få afklaret samtlige fortolkningslementer fra fællesskabsretten, der kan gøre det muligt for retten i forhold til bestemmelserne i traktaten og i den afledte ret at kvalificere Pigs Marketing Scheme for at identificere de bestemmelser, som kan gøre det muligt for retten at afgøre, om ordningen er forenelig med fællesskabsretten;
- 33 i så henseende angives tre muligheder, alt efter om Pigs Marketing Scheme og dens forvaltningsorgan, afsætningskontoret, skal betragtes som et »statsligt handelsmonopol«, jf. traktatens artikel 37 — således at dets virksomhed, i hvert fald indtil den 31. december 1977, i medfør af tiltrædelsesaktens artikel 44 er undtaget fra traktatens bestemmelser om kvantitative restriktioner — eller som en »virksomhed« med den følge, at traktatens konkurrenceregler finder anvendelse, men med forbehold af eventuelle særlige rettigheder efter artikel 90, eller endelig som en »national markedsordning«, hvilket rejser problemet, om en sådan ordning er forenelig med den fælles markedsordning, som gælder i den pågældende sektor.
- 34 Besvarelsen af dette kvalificeringsspørgsmål må udledes af EØF-traktatens almindelige system og af den funktion, bestemmelserne om landbruget har heri;
- 35 herved må det først fastslås, at Pigs Marketing Scheme angår en økonomisk sektor, nemlig produktion og salg af en bestemt type svin, som er omfattet af en fælles markedsordning, der på tidspunktet for Storbritanniens tiltrædelse var reguleret ved forordning nr. 121/67 af 13. juni 1967 (EFT 1967, s. 42; org.ref. JO 1967, s. 2283) og på tidspunktet for sagens omstændigheder ved den stadig gældende forordning nr. 2759/75 af 29. oktober 1975;

- 36 det er ubestridt, at denne fælles markedsordning fra den 1. februar 1973 gjaldt for hele Det forenede Kongeriges område i medfør af tiltrædelsesaktens almindelige bestemmelser og særreglen i denne akts artikel 60, stk. 1;
- 37 det følger af EØF-traktatens artikel 38, stk. 2, at traktatens bestemmelser om den fælles landbrugspolitik i tilfælde af modstrid finder anvendelse forud for de øvrige bestemmelser vedrørende fællesmarkedets oprettelse;
- 38 de særlige regler om oprettelse af en fælles markedsordning har derfor i den pågældende sektor forrang i forhold til den ordning, som er indført ved artikel 37 til fordel for statslige handelsmonopoler;
- 39 derfor kan den særlige frist, der er foreskrevet i tiltrædelsesaktens artikel 44, ikke påberåbes for at retfærdiggøre en national ordning og den virksomhed, der udgår fra et nationalt organ som afsætningskontoret i en sektor, for hvilken der eksisterer en fælles markedsordning;
- 40 det er følgelig uden betydning, om Pigs Marketing Scheme og afsætningskontoret har karakter af et »statsligt monopol« efter artikel 37, idet anvendelsen af denne bestemmelse under alle omstændigheder ophørte ved, at Det forenede Kongerige den 1. februar 1973 blev omfattet af den fælles markedsordning for svinekød.
- 41 I sine indlæg for Domstolen har afsætningskontoret gjort gældende, at det, under hensyn til såvel karakteren af dets virksomhed som dets beføjelser efter nordirsk lovgivning, var en virksomhed med »særlige eller eksklusive rettigheder«, jf. traktatens artikel 90;
- 42 ifølge afsætningskontoret har denne bestemmelse — set i sammenhæng med artikel 37 om statslige monopoler — den virkning, at dets virksomhed undtages fra anvendelsen af de almindelige regler om den fælles markedsordning for svinekød.

- 43 Herved skal det — ud over hvad der allerede er fastslået om artikel 37 — bemærkes, at artikel 90, stk. 1, udtrykkelig foreskriver, at medlemsstaterne for så vidt angår de pågældende virksomheder »afslår . . . fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne Traktats bestemmelser«;
- 44 kvalificeringen af afsætningskontoret som en virksomhed med særlige eller eksklusive rettigheder efter artikel 90, ville derfor ikke medføre, at dets virksomhed blev undtaget fra de fællesskabsretlige bestemmelser, navnlig ikke fra bestemmelser vedrørende de frie varebevægelser og de fælles markedsordninger for landbrugsvarer;
- 45 Endelig er det spørgsmål blevet rejst, om afsætningskontorets virksomhed kan falde ind under en særordning for så vidt som Pigs Marketing Scheme er en »national markedsordning«;
- 46 under sagen for Resident Magistrate synes denne opfattelse navnlig at være udledt af artikel 2 i forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer.
- 47 Som Domstolen har haft lejlighed til at fremhæve i sin dom af 10. december 1974 i sag 48/74, Charmasson (Sml. s. 1383), var de nationale markedsordninger inden for traktatens system alene midlertidigt tilladt og skal ifølge artikel 43, stk. 3, erstattes af fælles markedsordninger;
- 48 bortset fra de ikke omfattede sektorer, jf. tiltrædelsesaktens artikel 60, stk. 2, indtrådte denne afløsende virkning for Det forenede Kongerige, som ovenfor fastslået, den 1. februar 1973 i henhold til tiltrædelsesakten;
- 49 hvad angår henvisningen til nationale markedsordninger i forordning nr. 26 skal bemærkes, at bestemmelserne i denne forordning, som er dateret den 4. april 1962, tager hensyn til vilkårene under overgangsperioden, og at der i femte betragtning i forordningens præambel tages ethvert forbehold, hvad angår den senere virkeliggørelse af en fælles landbrugspolitik;

- 50 derfor er det ligeledes uden interesse, om Pigs Marketing Scheme (Nordirland) eventuelt kan betegnes som en »national markedsordning«.

Bedømmelsen af Pigs Marketing Scheme i forhold til den fælles markedsordning for svinekød

- 51 Det fremgår af de ovennævnte betragtninger, at de afgørende spørgsmål for løsningen af tvisten for Resident Magistrate angår problemet, om det er foreneligt med bestemmelserne om frie varebevægelser og den fælles markedsordning for svinekød, at der eksisterer en markedsordning, som er indført ved en medlemsstats lovgivning og administreres af et organ, der takket være sin rådhed over offentlige tvangsmidler kan kontrollere den pågældende markedssektor ved sådanne foranstaltninger som at betinge varens afsætning af, at producenten er registreret ved det pågældende organ, at forbyde salg, der ikke enten sker direkte til organet eller gennem dets repræsentant på betingelser fastsat af dette, samt at forbyde enhver transport af varen, som ikke er tilladt af det pågældende organ.
- 52 Med henblik på besvarelsen af disse spørgsmål er det nødvendigt først at klargøre det forhold, der eksisterer mellem på den ene side de af Resident Magistrate nævnte forordninger, nemlig forordningerne nr. 121/67 og 2759/75, og på den anden side traktatens bestemmelser om afskaffelse af kvantitative restriktioner, navnlig traktatens artikler 30 og 34;
- 53 forordning nr. 121/67, der gjaldt på tidspunktet for Det forenede Kongeriges tiltrædelse, indeholder i artikel 19 udtrykkelige bestemmelser om afskaffelse af told og kvantitative restriktioner;
- 54 den omstændighed, at disse bestemmelser ikke blev gentaget i forordning nr. 2759/75, der havde til formål at konsolidere hele området, skyldes ifølge Kommissionen rent metodiske grunde, hvorefter der ikke i landbrugsforordningens konsoliderede tekst indsættes bestemmelser, der blot gentager traktaten;
- 55 det følger heraf, at det på baggrund af systemet i den nu gældende forordning nr. 2759/75 må antages, at traktatens bestemmelser om afskaffelse af told- og handelsmæssige hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet,

især artiklerne 30 og 34 om afskaffelse af kvantitative restriktioner og alle foranstaltninger med tilsvarende virkning for henholdsvis import og eksport, er en integrerende del af den fælles markedsordning.

- 56 Som Domstolen har fastslået i dom af 18. maj 1977 i sag 111/76, Van den Hazel (*Sml.* s. 901), er medlemsstaterne, når Fællesskabet i henhold til traktatens artikel 40 har oprettet en fælles markedsordning inden for en bestemt sektor, forpligtet til ikke at gøre undtagelser fra denne ordning eller i øvrigt tilsidesætte den;
- 57 med henblik på anvendelsen af denne konstatering på sagen vedrørende Pigs Marketing Scheme skal det bemærkes, at den fælles markedsordning for svinekød, ligesom de andre fælles markedsordninger, hviler på princippet om et åbent marked, som enhver producent frit har adgang til, og hvis funktion udelukkende reguleres ved foranstaltninger i henhold til ordningen selv;
- 58 alle nationale bestemmelser eller former for praksis, som kan ændre import- eller eksportstrømmene eller påvirke prisdannelsen på markedet — idet producenterne forbydes frit at købe og sælge i den stat, hvori de er etableret, eller i en hvilken som helst anden medlemsstat på de i fællesskabslovgivningen fastsatte betingelser; samt at drage direkte fordel af interventionsforanstaltninger og enhver anden foranstaltning til regulering af markedet, som er hjemlet i den fælles ordning — er derfor uforenelige med denne markedsordnings principper;
- 59 en sådan virksomhed, der udøves på markedet af et organ, som er oprettet af en medlemsstat uden for de af fællesskabslovgivningen fastsatte grænser, kan ikke begrundes med, at der herved forfølges særlige mål inden for den økonomiske, nationale eller regionale politik, da den fælles markedsordning — som det fremgår af tredje betragtning til forordning nr. 2759/75 — netop skal virkeliggøre sådanne mål på fællesskabsplan på vilkår, der er acceptable for hele Fællesskabet, og under hensyn til behovene i samtlige dets regioner;
- 60 ethvert indgreb i markedsmekanismerne fra en medlemsstat eller dens regionale eller underordnede myndigheder — ud over de indgreb, som særligt er hjemlet i fællesskabsforordningen — indebærer risiko for at hindre den fælles markedsordnings funktion og skabe uberettigede fordele for visse

grupper af producenter eller forbrugere til skade for økonomien i andre medlemsstater eller hos andre økonomiske grupper i Fællesskabet;

- 61 der kan herved ikke lægges vægt på det af afsætningskontoret fremførte argument, hvorefter dets prispolitik afhænger af markedsudviklingen og følgelig ikke medfører vanskeligheder for prisdannelsen efter forordningen;
- 62 denne omstændighed udelukker på ingen måde, at den omtvistede nationale ordning bevirker, at producenterne bringes i total afhængighed af afsætningskontoret, og at de forbydes adgang til markedet på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i den i henhold hertil oprettede fælles markedsordning;
- 63 i så henseende skal der tages hensyn til artikel 2 i forordning nr. 2759/75, som foreskriver en række foranstaltninger for at fremme initiativer inden for erhvervslivet, der kan lette tilpasningen af udbudet til markedets krav, navnlig gennem en bedre organisation af de pågældende produkters fremstilling, forarbejdning og afsætning;
- 64 den nævnte bestemmelse tillader imidlertid ikke indførelse af sådanne foranstaltninger på anden måde end ved en fællesskabsprocedure, som skal sikre, at Fællesskabets almene interesser bliver beskyttet under iagttagelse af de mål, der er fastsat i traktatens artikel 39;
- 65 spørgsmålene fra Resident Magistrate bør derfor besvares således, at det må anses for uforeneligt med kravene i såvel EØF-traktatens artikler 30 og 34 som Rådets forordning nr. 2759/75 om den fælles markedsordning for svinekød at opretholde en national eller regional markedsordning, som er indført ved en medlemsstats lovgivning og administreres af et organ, der takket være sin rådighed over offentlige tvangsmidler kan kontrollere den pågældende markedssektor eller en del heraf ved sådanne foranstaltninger som at betinge varens afsætning af, at producenten er registreret ved det pågældende organ, at forbyde salg, der ikke enten sker direkte til organet eller gennem dets repræsentant på betingelser fastsat af dette, samt at forbyde enhver transport af varen, som ikke er tilladt af det pågældende organ;

- 66 som svar på spørgsmålene fra Resident Magistrate skal det herudover præciseres, at alle de nævnte bestemmelser har direkte virkning og tillægger private rettigheder, som medlemsstaternes retter skal beskytte;
- 67 dette følger dels af selve karakteren af traktatens artikler 30 og 34, dels af artikel 189, hvorefter forordninger »gælder umiddelbart i hver medlemsstat«;
- 68 som ovenfor anført indtrådte de nævnte virkninger ifølge tiltrædelsesakten, navnlig dens artikler 2, 42 og 60, stk. 1, på hele Det forenede Kongeriges område den 1. februar 1973;
- 69 heri ændres der intet ved, at en af bestanddelene i Pigs Marketing Scheme — nemlig Movement of Pigs Regulations — blev indført i 1972, efter tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten, når fællesskabsretten har forrang for nationale retsregler uden hensyn til, hvornår disse er blevet vedtaget.
- 70 Resident Magistrate har herudover stillet et særligt spørgsmål vedrørende de begrænsninger for svinetransporten, der følger af anvendelsen af Movement of Pigs Regulations, med henblik på at få oplyst, om de nævnte begrænsninger eventuelt kan være berettiget, fordi de yder bedre kontrolmuligheder vedrørende det omfangsrige smugleri, som tilsyneladende finder sted på grænsen mellem Nordirland og Den irske Republik som følge af kursforskellene for »det grønne pund« og den heraf betingede udbetaling af monetære udligningsbeløb;
- 71 afsætningskontoret har også fremhævet den forbindelse, der består mellem dette aspekt ved Pigs Marketing Scheme, og bekæmpelsen af smugleriet.
- 72 Et transportforbud, der både strider mod den frie samhandel mellem medlemsstater og mod den fælles markedsordning for svinekød, kan ikke begrundes med, at en sådan restriktion blandt andet letter grænsekontrollen og bekæmpelsen af visse lovovertrædelser;

- 73 hvis sådanne former for misbrug ikke forsvinder sammen med deres valuta-
riske årsag, kan de kun søges fjernet ved midler, der er i overensstemmelse
med fællesmarkedets normale funktion;
- 74 betragtninger om bedrageribekæmpelse kan derfor ikke påberåbes for at
begrunde den ordning, der er genstand for retsforhandlingerne ved Resident
Magistrate.
- 75 Når henses til ovenstående er det unødvendigt at besvare de spørgsmål fra
Resident Magistrate, der angår fortolkningen af traktatens artikler 85 og 86
samt forholdet mellem de nævnte artikler og artikel 37.

Vedrørende sagsomkostningerne

- 76 De udgifter, der er afholdt af regeringen for Det forenede Kongerige og
Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for
Domstolen, kan ikke godtgøres;
- 77 da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag,
der verserer ved Magistrate's Court i grevskabet Armagh, tilkommer det
denne ret at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Magistrate's Court i grev-
skabet Armagh ved dom af 19. september 1977 og skrivelse af 10. marts
1978, for ret:

1. Det må anses for uforeneligt med kravene i såvel EØF-traktatens
artikler 30 og 34 som Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober
1975 om den fælles markedsordning for svinekød at opretholde en
national eller regional markedsordning, som er indført ved en

medlemsstats lovgivning og administreres af et organ, der takket være sin rådighed over offentlige tvangsmidler kan kontrollere den pågældende markedssektor eller en del heraf ved sådanne foranstaltninger som at betinge varens afsætning af, at producenten er registreret ved det pågældende organ, at forbyde salg, der ikke enten sker direkte til organet eller gennem dets repræsentant på betingelser fastsat af dette, samt at forbyde enhver transport af varen, som ikke er tilladt af det pågældende organ.

2. Bestemmelserne i EØF-traktatens artikler 30 og 34 og i forordning nr. 2759/75 har direkte virkning og tillægger private rettigheder, som medlemsstaternes retter skal beskytte.
3. Ifølge tiltrædelsesakten, navnlig artiklerne 2, 42 og 60, stk. 1, gælder de ovenfor beskrevne retsvirkninger på hele Det forenede Kongeriges område fra den 1. februar 1973.

Kutscher	Mackenzie Stuart	Donner	
Pescatore	Sørensen	O'Keeffe	Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. november 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 7. NOVEMBER 1978 ¹

Høje Ret.

I 1933 blev der i Nordirland indført en afsætningsordning for svin på grundlag af Agricultural Marketing Act (Nordirland) af 1933, som i 1964 blev afløst af

en tilsvarende lov. Ordningen administreres af Pigs Marketing Board (Nordirland) (Nordirlands afsætningskontor for svinekød), hvori overvejende svineproducenter har sæde; landbrugsministeren har dog en vis kontrolkompetence.

¹ — Oversat fra tysk.